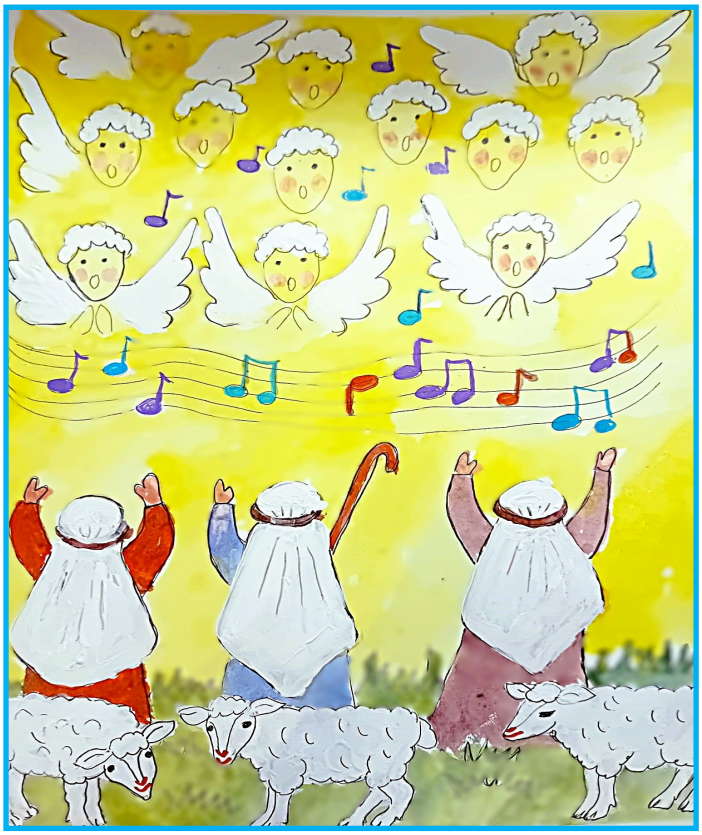Pisarakirje

Joulukuu 2025

Kuva Sirkka-Liisa Juntunen

”Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.” Luuk.2:14

Siunattua joulua ja armorikasta uuttavuotta!

Muutosten vuosi, ehkä osittain rajujenkin muutosten vuosi alkaa olla lopuillaan.
Venäjän hyökkäys Ukrainaa vastaan vuonna 2022 jatkuu edelleen, Gazan kaistaleella Israelin toimet ovat saaneet paheksuntaa osakseen.
Pisaran kovastikin kaventuneet työmuodot ovat aiheuttaneet meille pään vaivaa, miten voimme ja minne voimme viedä sitä ilosanomaa, johon olemme sitoutuneet?
Kuitenkin tänäkin jouluna, tänäkin aikana, jokin on muuttumatonta. Herramme Jeesuksen Kristuksen meille lupaama armo on edelleen muuttumaton, riippumatta työmuodoista, riippumatta olosuhteista joissa elämme, Hänen sanansa on ikuinen ja vahva. Tähän iankaikkiseen armoon ja rauhaan saamme mekin, itsemme sovittaa.

Mielipiteemme ja toimintatapamme ovat usein erilaisia, mutta Jeesukselle käymme kun vain itse haluamme Häneen itsemme ripustaa.

Oikein siunattua joulun aikaa kaikille lukijoille.

Pekka Vauromaa

Sisällys:

1Joulutervehdys.....1
2Vihdin ryhmäUkrainan terveiset.....2
3Kirpparilta terveisiä..... 2
4Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon..... ...3-4
5Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon.....5
6Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon.....6

Vihdin ryhmän kohde Kipparilta terveisiä

Ukrainan terveiset

Ryhmämme toiminta on edelleen suuntautunut Ukrainan Ternopilin Missionuorten tukemiseen. Kesäkuussa meillä oli myyntipöytä Nummelan torilla. Adventtiaikaan 27.11. pidimme ystäviemme runsaiden tavaralahjoitusten turvin menestykkäät arpajaiset Nummelan ViaDiassa ja seuraavana päivänä myimme arpoja sekä leivonnaisia Vihdin seurakuntatalolla.
Myyntipöydän yläpuolella oli ote viime maaliskuun pisarakirjeestä, jossa kerroimme veteraanitaksin toiminnasta. Tämä toiminta jatkuu edelleenkin. Lisäksi ruoka-avustuksia jaetaan viikottain n. 60 perheelle. Raamattukoulun tiloissa majoitetaan jatkuvasti perheitä, jotka ovat tulleet tapaamaan kaupungin sairaalassa hoidettavia sotilaita. Sen lisäksi Ternopilin tiimi on yhdessä muiden vapaaehtoisten kanssa pystyttänyt siirrettäviä mökkejä asuntonsa menettäneille.

Eeva Halme

Tanjan terveiset kirpparilta

Kirpparilla jokainen päivä on erilainen, asiakkaat määräävät yleensä sen mitä kassaan saamme. Aloitamme klo 10 lopetamme klo 17 siihen väliin mahtuu useita asiakkaita, toki sään vaihtelun vuoksi voi olla, että asiakkaita on vain muutama. Ensimmäinen asiakas saattaa tulla jo klo 10 tai vasta iltapäivällä. Asiakkaista muodostuu ajan kanssa myös ystäviä. Kirpparilla käy paljon vakituisia asiakkaita, jotka tulevat katsomaan tarjontaa.

Minulle asiakaspalvelu merkitsee sitä, että opastan asiakasta, jos jokin ei löydy, muistan aika paljon mitä meillä on.
Pidän asiakaspalvelusta olen myös saanut asiakkailta jopa kehuja tästä. Asiakkaan suora palaute lämmittää. Toivotan asiakkaalle aina hyvät päivän jatkot, kun hän lähtee ja toki nyt myös joulut. Asiakkaat ovat meidän myynnin vuoksi tärkeitä.

Tanja Muhonen

Espoon Kouvolan ryhmä Viron matka 28.-30.8.2025

Itä-Viron matka 28. – 30.8.2025

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Paula Granqvist Kouvolasta ja Mart Soomet Tallinnasta. Auto oli pakattu täyteen avustustavaraa. Tallinnaan saavuttuamme menimme ensin majoittumaan metodistikirkolle. Saimme sieltä Martin kyytiimme ja ajoimme yli kahdensadan kilometrin matkan Jõhviin.

Vammaisten lasten päiväkeskus
Jõhvissä toimii metodistikirkon yhteydessä vammaisten lasten päiväkeskus. Vanhemmat voivat tuoda sinne vammaisia lapsiaan jotta pääseävät itse töihin. Kodin vetäjä pastori Arthur Pold oli itse koulutustehtävissä, mutta hänen tyttärensä otti meidät vastaan ja iloitsi lastenvaatekuormastamme.
Hienoa työtä, sillä lapset saavat täällä turvallisen paikan päiväksi ja toisten lasten seuraa.

Päihdekuntoutuskeskus
Jõhvissä toimii myös suuri päihdekuntoutuskeskus Uusi Sukupolvi. Sinne voi päästä myös vankilasta ehdolliseen vapauteen panta jalassa, jos sitoutuu vuoden kuntoutukseen. Tämä on tärkeä mahdollisuus monille. Mart on siitä hyvä esimerkki. Hän meni vankilan jälkeen Lootusin Kylän keskukseen ja pääsi irti alkoholista. Hänen elämänsä muuttui täysin ja nyt hän palvelee kohtalotovereitaan monin tavoin.

Jyri Mösnik otti meidät vastaan ja kertoi kodin tämän hetkisestä tilanteesta. Miehiä on ohjelmassa nyt seitsemäntoista ja naisia kaksi. He kamppailevat taloudellisten vaikeuksien kanssa, sillä oikeusministeriö on lopettanut tuen, jota se antoi aiemmin ehdollisessa vapaudessa oleville. Myös määräaikainen EU-tuki on loppunut. Miehet käyvät töissä jos töitä löytyy, mutta työttömyys on Itä-Virossa suurta. Onneksi kaupunki maksaa 200 euroa kuukaudessa niille, joilla ei ole työtä. Virossa toimii myös Ruokapankki, joka ohjaa kauppojen poistoruokia näiden kohteiden käyttöön. Omilla resursseilla on tehty talossa kunnostustöitä, meille esiteltiin uusittua keittiötä. Talon toisessa päässä on kirkkotilat ja hengellinen työ onkin pohja kuntoutuksessa.

Saimme pitää asukkaiden kanssa yhteisen tilaisuuden. Ise kerroin aikoinaan mukanamme olleen Mariannen kokemuksen, kun hänen alkoholistisisarensa tuli uskoon. Hän ei kuitenkaan pystynyt luopumaan alkoholista ja Marianne suri, mitä sisarelle tapahtuu. Herra vastasi hänelle, että sisar kyllä pelastuu koska uskoo Jeesukseen, mutta hän on menettänyt kaikki ne siunaukset, jotka Herra olisi halunnut hänelle antaa. Kannustin siis heitä kaikkia taistelemaan irti riippuvuuksista, sillä Herralla on heille jokaiselle suunnitelma. Mutta jos he retkahtavat, on kaikkien tärkeintä pitää kiinni Jeesuksesta. Hänestä ei saa koskaan luopua.

Paula kertoi miehensä Timon alkoholismista ja siitä, miten Jeesus ilmestyi hänelle koomassa auto-onnettomuuden jälkeen. Timo joutui vielä vankilaan vanhoista rötöksistä, mutta antoi siellä elämänsä Jeesukselle ja on palvellut häntä monin tavoin mm. vankilatyössä. Paula puhui heille myös toivosta, joka Jeesus tuo tähän elämään ja elämään kuoleman jälkeen. Jeesus puhui Jumalan huolenpidosta Matt. 6:25 -34. Niin kuin hän pitää huolen linnuista, hän huolehtii meistä. Mutta etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin teille kaikki tämäkin annetaan. Muistetaan rukouksissa kaikkia näitä riippuvuuksien kanssa kamppailevia.

Teehetken jälkeen lähdimme pitkälle paluumatkalle Tallinnaan. Onneksi oli vielä valoisaa ajaa.

Living Israel
Saatoin Paulan lauantaina päivälaivalle Suomeen. Martin kanssa menimme Living Israel-päihdekuntoutuskekuksen jokaviikkoiseen jumalanpalvelukseen, missä saimme myös nauttia ehtoollista. Living Israelilla on kaksi kuntoutuskotia Tallinnan alueella ja heillä on Euroopassa monia sisarkoteja eri maissa, lähin on Latviassa.

Leevi Reinarun lähtöjuhla
Sunnuntaina olin majapaikassani syömässä aamupalaa, kun paikallinen nainen tuli kutsumaan mintua metodistikirkon jumalanpalvelukseen kello kymmenen. Hän jopa etsi minulle tulkiksi yhden heidän pastoreistaan. Kiitos hänelle! Oli hyvä jumalanpalvelus ja ehtoollinen.

Ehtoollisesta on muodostunut minulle tärkeä kokemus. Olen aina ollut vähän lapsenmielinen ja niin rukoilin takavuosina, että Jeesus voisi ilmestyä minullekin, niin kuin monille on ilmestynyt. Rukoilin tätä aina sillin tällöin, kunnes kerran omassa kirkossani istuessani kaikessa rauhassa Hän sanoi minulle: Minähän kohtaan sinut joka kerta ehtoollisessa! Ei siis mitään teoriaa, vaan Hän on itse läsnä joka kerta!

Päivällä ajoin Viron Lähetyskeskukseen, minne oli kutsuttu lähetysjohtaja Leevi Reinarun eläkkeelle jäämisen johdosta paljon Suomen kirkon lähetysväkeä lounaalle. Mukana oli myös Billy Grahamin pojan poika Will Graham, jonka kanssa he ovat järjestämässä lokakuussa suurta evankelioimistapahtumaa Tallinnaan.

Lähetyskeskuksesta ajoimme Tuomiokirkkoon, missä oli Leevin jäähyväisjumalanpalvelus. Mukana oli paljon Viron kirkon työntekijöitä ja monia lähetystyön ystäviä. Itselleni oli ilo tavata takavuosien yhteistyökumppaneita: Viron Raamattuseuran johtajaa Jan Bärensonia ja Teologisen Instituutin johtajaa Randar Tasmuthia sekä monia rakkaita Viron ystäviä. Leevi teki uskomattoman työn Viron itsenäisyyden jälkeen, kun hän hoiti kolmea seurakuntaa sekä vielä Lähetyskeskuksen johtajan työtä. On hyvä, että hän sai tunnustusta tekemälleen työlle nyt eikä vasta sitten hautajaisissa.

Kiitollisena kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tällä matkalla antanut sain palata maanantaina Suomeen. Muistetaan rukouksissa päihdekuntoutuksessa olevia sekä koko Viron kansaa.

Ryhmän puolesta
Tuula Tapanainen

Espoon Kouvolan ryhmä Viron matka 18.-21.10.2025

Viron matka 18.-21.10.2025

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, Mart Soomet Tallinnasta ja Joel Reinaru Taeblasta. Auto oli pakattu täyteen lasten vaatteita Lootusin kylän kirpputorille Keilaan.
Ajoimme ensin Mustamäen uudelle kirkolle, mistä olimme saaneet yöpymispaikan. Kirkko on melko uusi ja tilat siellä tosi hyvät. Kuulimme, että tätä kirkkoa käyttävät myös katoliset, vapaakirkko sekä venäjän kielinen metodistikirkko. Tosi hienoa ekumeniaa! Ison kirkkosalin lisäksi alakerrassa on pienempi kirkkotila.

Keila

Avaimet saatuamme lähdimme ajamaan Keilaan Lootusin kylän kirpputorille, minne meiltä oli pyydetty lasten vaatteita. Keilassa meitä oli vastassa Lootusin kylän vetäjä Arvi Raid. Hän muuttaa vuoden lopulla perheensä kanssa Suomeen. Seinäjoen lähelle on perustettu Lootusin kylän suomalainen versio eli Toivon Kylä. Kuten Virossakin, täällä halutaan antaa kristillinen toipumis- ja eheytymispaikka alkoholisteille ja huumeiden käyttäjille. Olemme saaneet nähdä työn tuloksia Virossa ja siksi iloitsemme siitä, että saamme Suomeen samanlaista toimintaa. Muuttoa ennen pitää kuitenkin saada valmiiksi keittiöremontti. Sen toteutumisesta puuttuu vielä rahaa ja Arvi onkin vedonnut myös suomalaisiin ystäviin.

Lasnamäen jäähalli

Lounaan jälkeen lähdimme ajamaan Tallinnan Lasnamäen jäähallille, missä oli lauantai- ja sunnuntai-iltana suuri evankelioimistapahtuma. Suunnistimme sinne navigaattorin kanssa ja ihmettelimme kaikkia niitä mutkia, joita se meillä ajatti. Tiesin itse suoran reitin Lasnamäelle, mutta en tiennyt, missä siellä jäähalli sijaitsee. Vaan Herra auttoi meitä! Kun tulimme parkkipaikalle, se oli aivan täynnä.Ajoin kuitenkin luottavaisena puomin eteen ja kysyin, löytyisikö yhtä paikkaa. Se löytyi, sillä samaan aikaan joku oli jo lähdössä pois.
Evankelista Billy Graham oli pitänyt näitä evankelioimiskokuksia 80-luvulla Helsingissä ja neuvostoajan Tallinnassa. Hänen poikansa puolestaan oli ollut jo uudelleen itsenäistyneessä Virossa ja nyt vuorossa oli pojanpoika Will Graham. Kun saavuimme halliin, se oli aivan täynnä niin, että jouduimme seisomaan. (Kuulin, että halliin mahtuu 5500 henkeä.) Gospelkonsertti juuri menossa ja tunnelma katossa. Pimeää hallia valaisivat jotkut kohdevalot ja nuorten valotuikut. Sain videon tunnelmasta ja lähetän sen teille tämän raportin mukana. Konsertin jälkeen nousi Will Graham puhumaan. Hän puhui Jeesuksen tuomiosta ja Barnabaksen vapauttamisesta. Hän kysyi yleisöltä, kuka on joskus varastanut. Hän tunnusti omat rikkomuksensa ja niin meistä jokainen joutui tunnustamaan syntinsä. Sitten hän kysyi, kuka on tappanut. Ehkä joku kuulijoita oli oikeasti tappanut jonkun, mutta hän muistutti, että sama asia on, jos on toivonut jonkun kuolemaa, Tai niin kuin Jeesus sanoi, että on kutsunut veljeään hulluksi, on jo ansainnut helveltin tulen. Näin hän sai meidät kaikki syyllisiksi siihen, että Jeesus otti Barabbaksen paikan, meidän jokaisen edestä. Hän, joka oli täysin viaton.
Will esitti alttarikutsun, että jos joku teistä haluaa tänään pyytää syntejään anteeksi ja ottaa Jeesuksen elämänsä herraksi, tulkoon tänne eteen ja sillä tunnustautukoon Hänen omakseen. Uskomatonta oli nähdä, kuinka virta lähti kohti alttaria. Paljon nuoria, mutta myös eri ikäisiä. Kuulin Joelilta myöhemmin, että tulijoita oli ollut noin neljäsataa ja sunnuntai-iltana saman verran. Tulijoille jaettiin kirjapaketit ja heille esitettiin pyyntö: ala lukea jo tänä iltana ja kerro ratkaisustasi heti jollekin ystävällesi tai naapurille.
Mene mukaan seurakuntaan uskovien yhteyteen kasvamaan uskossasi. Kaikilta otettiin yhteystiedot niin, että seurakunnista voidaan soittaa heille.
Tässä väentungoksessa ei pystynyt etsimään tuttuja, mutta ihmeellisesti meille annettiin hyviä kohtaamisia. Ensin törmäsimme tulkkiimme Marttiin, joka oli jo etsinyt meitä. Tutustuimme häneen aikoinaan Tarton vankilassa. Hän oppi suomen kielen, kun sai sanakirjan. Vankilan jälkeen hän oli vuoden Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskuksessa ja pääsi irti alkoholista ja tupakasta.
Seuraavaksi tapasimme Esa Luukkalan, joka on valittu Leevi Reinarun seuraajaksi Viron Missiokeskuksen vetäjäksi. Esa on vanha tuttumme. Hän asuu Tarton lähellä ja olemme vieneet hänelle lastenvaate kuormia, sillä hänen perheessään on kymmenen lasta ja he ovat jakanee apua myös eteenpäin. Olin juuri tullessa ajatellut, että minun pitää soittaa Esalle ja onnitella tästä uudesta työstä.
Seuraavaksi tapasimme Jöhvin pastorin Arthur Poldin, jonka vammaisten lasten päiväkeskukseen olemme usein vieneet lasten vaatteita. Sitten vastaamme tuli Sander Kukk, joka on aikoinaan vapautunut Tallinnan vankilasta. Hän on suurikokoinen mies, jolla on nyt lempeät silmät. Voin vain kuvitella, miltä hän näytti vankilaan joutuessaan, sillä hän oli ollut Viron huumepomo. Jeesushan sanoi, että Jumalalle ei mikään ole mahdotonta! Sander on perustanut katutyötä tekevän järjestön, joka jakaa ruokaa ja vaatteita Tallinnan keskustorin parkkipaikalla aina perjantai aamuisin.
Vielä törmäsimme Joel Reinaruun poikansa Valtterin kanssa. Joel on mahtava evankelista, joka tuli kanssamme maanantaina Tallinnan vankilaan. Pois lähtiessämme eksyimme väärän oven suuntaan, mutta se oli Herran tarkoitus, sillä äkkiä kuulimme ”Tuula ja Leena!”. Se oli Veikko, jonka olimme tavanneet Tarton vankilassa. Nyt hän kertoi, kuinka tekee ylistysmusiikkia vaimonsa kanssa ja pitävät yhdessä kotikokouksia. Emme voineet kuin kiittää ja ylistää Herraa siitä, mitä hän tekee. Kaikkien kummallisinta oli se, että Veikko kertoi käyvänsä Suomessa ruokaostoksilla kerran kuussa. Samoin tekee joku heidän ystävänsä. On kuulemma halvempaa ja hyvät valikoimat. Olen seurannut hintoja Viron ruokakaupoissa ja ihmetellyt, miten virolaiset pärjäävät. ”Olemme tottuneet vaikeuksiin”, sanoi ystäväni Leevi. Virosta tullaan Suomeen ruokaostoksille!

Näiden kohtaamisten jälkeen vahvistui jälleen se, miten upeaa työtä Viron vankilapapit tekevät. Nytkin olimme kohdanneet monia heidän työnsä hedelmiä.

Espoon Kouvolan ryhmän Viron matka 4.-7.12.2025

Tartto
Paljon sulateltavaa jäi tämän illan jälkeen. Aamulla aikaisin lähdimme Martin kanssa kohti Tarton vankilaa, missä pastori Olavi Ilumets meitä odotti. Aikaisemmin yli tuhannen miehen vankilassa on nyt vain noin kolmesataa miestä ja siksi pidettiin vain vironkielinen jumalanpalvelus. Tarkoitus on, että loputkin miehet siirretään kahteen muuhun Viron vankilaan vuoden lopulla ja tilalle tulee vankeja Ruotsista. Viro siis myy vankilapalveluja naapurimaille.
Jumalanpalvelukseen tuli kymmenen miestä, Olavi aloitti liturgian ja luki päivä tekstit. Muusikon säestyksellä lauloimme yhdessä ja saarnan paikalla me pääsimme puhumaan. Menimme kolmisin eteen ja puhuimme armo teemalla. Leena toi monia hyviä kohtia Raamatusta ja minä kerroin vielä edellisen illan sanomaa jäähallista. Lopuksi kerroin konkreettisen esimerkin armosta. Se oli Pietarin naisten vankilasta, missä nainen tuli tilaisuuden jälkeen ja itkien selitti, miten Jumala on hyvä, Hän oli ollut huono äiti ja nyt Jumala teki huonosta äidistä pyhäkoulun opettajan. He saivat kutsua lähiseudun lapsia sunnuntaina vankilaan pyhäkouluun. Vain syntinsä kohdannut ja ymmärtänyt voi ymmärtää armon!
Jälleen miehet tulivat kiittämään ja kättelemään meitä. Olavi kertoi meille hoitamastaan vapautuvien vankien kodista, että se on tulossa lähipäivinä aivan täyteen, Miehet saavat asua siellä niin kauan, että löytävät itselleen työn ja asunnon. He saavat asua paikassa, jossa heitä hoidetaan myös hengellisesti.
Tartosta ajoimme takaisin Tallinnaan ja vein Leenan iltalaivalle, sillä hän joutui palaamaan Suomeen. Itse yövyin vielä Mustamäellä ja sitten maanantaina menin Joelin kanssa Tallinnan vankilaan.

Tallinnan vankila
Maanantaina menimme Joelin kanssa kaksin Tallinnan vankilaan, missä meidät otti vastaan pastori Allan Kroll. Maanantaina on viron kielisten naisten tilaisuus.
Naisia tuli paikalle vain kuusi, sillä osa halukkaista oli vielä työtehtävissä. Joel aloitti musiikillaan ja kertoi sitten, miten hän löysi henkilökohtaisen suhteen Jumalan kanssa. Hänhän on papin poika ja ollut aina seurakunnan yhteydessä. Hän kuitenkin janosi päästä läheiseen suhteeseen Jeesuksen kanssa. Kerran hän kirkossa kuuli, kun Jumala käski hänen mennä rukoilemaan erään naisen puolesta. Siitä alkoi uusi tiivis yhteys, jonka mukana tuli myös parantamisen armolahja. Hän on kadulla pysäyttänyt ontuvan miehen ja kysynyt, voiko rukoilla hänen puolestaan. Ja siinä Jeesus on koskettanut parantavalla kädellään.
Itse toin terveiset lauantain tapahtumasta jäähallissa ja puhuin siitä, miten Jeesus meni meidän puolestamme ristille. Joel jatkoi vielä musisointia ja puhui sitten siitä, miten Jeesus sanoi, että meille on parempi, että hän menee pois. Silloin hän lähettää meille Pyhän Hengen. Hän ei siis enää ole konkreettisesti vierellämme, vaan on sisäisesti meissä. Voimme elää yhdessä hänen kanssaan.
Tilaisuuden lopuksi rukoilimme vielä niiden kanssa, jotka sitä halusivat. Joelin rukoiltavaksi tuli naisia, joilla oli moni fyysisiä ongelmia. Luotetaan siihen, että Jeesus tekee työtä heissä. Itse sain rukoilla Gerlin kanssa, joka on tuomittu vankeuteen yhteyksistä Kiinaan. Hänestä kerrottiin aiemmin MOT-ohjelmassa televisiossa. Jatko-osa on tulossa joulukuun 1. päivänä. Hänellä on vielä kolme vuotta vankeutta jäljellä ellei valitus EU elimiin tuota tulosta. Rukoillaan Gerlin puolesta, että hän jaksaa tämän vankeusajan. Ehkä se on ollut Jumalan keino vetää hänet luokseen.
Siunataan Allanin ja muiden vankilapappien tärkeää työtä.
Kiitollisena tästä matkasta ja kaikista kohtaamisista sain palata kotiin tiistaina päivälaivalla. Siunaa Herra Viron ja Suomen kansoja, anna meille uutta herätyksen aikaa.
Ryhmän puolesta
Tuula
.

Viron matka 4.-7.12.
Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Heli Karjunen Lahdesta ja Mart Soomet Tallinnasta. Auto oli pakattu täyteen lasten vaatteita Jõhviin vietäväksi.
Tallinnassa majoituimme Mustamäen kirkolle. Kun saavuimme, ei huoneemme ollutkaan vielä valmis, sillä heillä oli ollut iso lasten ryhmä ja paljon työtä heidän kanssaan. Samaan aikaan oli alkamassa Taize henkinen puolen tunnin rukoushetki, johon saimme osallistua. Se oli taivaallinen puolituntinen, sillä akustiikka oli kirkossa ihmeen hyvä. Kiitos Herra! Huoneet saatuamme totesimme, että tämä on aivan hotellitason majoitusta. Mielummin maksamme siitä seurakunnalle kuin jollekin hotellille.

Living Israel
Mustamäeltä Mart tuli meitä hakemaan Living Israel päihdekuntoutuskeskukseen. Ensin kävimme Martin työpaikalta eli Selverin marketista ostamassa tuliaiset kohteellemme. Samalla ihmettelimme jälleen Viron hintatasoa, sillä monet tuotteet ovat jo kalliimpia kuin Suomessa. Miten he pärjäävät, kun palkka- ja eläketaso on paljon alhaisempi kuin Suomessa? Ystäväni Leevi vastasi tähän kysymykseeni: ”Olemme tottuneet vaikeuksiin.” Muistan, että Veikko, joka vapautui Tartosta, kertoi käyvänsä kerran kuukaudessa ruokaostoksilla Suomessa.
Teekupin äärellä saimme tavata kodin asukkaita. Paikalla oli kymmenen miestä ja yksi nainen.
Heli kertoi ensin omasta elämästään ja vaikeasta lapsuudesta, jolloin alkoholi tuli hänelle mukaan jo kaksitoistavuotiaana. Vähitellen mukaan tulivat myös huumeet. Kerran huumeannosta tehdessä Heli oli huutanut, että jos Jeesus olet olemassa, päästä minut tästä helvetistä. Parin päivän kuluttua hän oli parvekkeella ystävänsä kanssa ja he molemmat näkivät kirkkaan valoilmiön. Heli tiesi, että hänelle oli vastattu. Jos hän olisi nähnyt sen yksin, hän olisi luullut sitä huumehoureeksi. Vähitellen Jumala alkoi vapauttaa Heliä, mutta se ei tapahtunut kertaheitolla. Vasta kun hän pääsi päihdekuntoutukseen, hän sai työkaluja raittiuteen. Sitä on nyt jatkunut 26 vuotta ja hän työskentelee sosiaalihuollossa sekä päihdeongelmaisten että psyykkisesti sairaiden hyväksi.

Espoon Kouvolan ryhmän Viron matka 4.-7.12. 2025

Helin todistus tuo aina toivoa kuulijoille. Jos hän on selvinnyt, ehkä minäkin voin.
Tuula kertoi vielä Venäjän työmme ajalta Mariannesta, jonka sisko oli alkoholisti. Marianne iloitsi, kun sisar tuli uskoon. Mutta hän ei pystynytkään luopumaan alkoholista. Kun Marianne suri, mitä sisarelle tapahtuu, niin Jumala vastasi: ”Sisar pelaskuu, koska hän uskoo Jeesukseen. Mutta hän on menettänyt kaikki ne siunaukset, joita olisin halunnut hänelle antaa.” Siksi taistelkaa, että pääsisitte vapaiksi. Mutta jos retkahdatte,. Älkää koskaan luopuko Jeesuksesta, vaan hänen avullaan nouskaa uudelleen.
Lopuksi Mart kertoi omasta selviytymisestään vankilan jälkeen Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskuksessa. Hän rohkaisi miehiä omalla esimerkillään ja kertoi, miten Herra on auttanut häntä kaikissa vaiheissa.
Kävi ilmi, että yksi miehistä oli Martin sellikaveri Tarton vankila-ajalta ja tapaaminen oli sydämellinen. Yhteisen rukouksen jälkeen palasimme Mustamäelle, mistä Martilla oli lyhyt kävelymatka kotiin.

Jõhvin Uusi Sukupolvi päihdekeskus

Perjantaina meillä oli yli kahdensadan kilometrin ajomatka Jõhvinn. Siellä toimii Uusi Sukupolvi -niminen päihdekuntoutuskeskus. Nyt miehiä oli talossa kuusitoista ja naisia kolme. Kuulimme, että heillä oli juuri puhjennut kuumeepidemia. Siksi vain terveet pääsivät meitä kuulemaan, emmekä varotoimena kätelleet tai halanneet ketään. Miehiä kertyi kuitenkin kymmenen ja mukaan tuli yksi nainen.
Nytkin Heli aloitti omalla selviytymiskertomuksellaan ja sai kaikki kuuntelemaan hiljaisina. Tuula jatkoi kertomalla Mariannen siskosta ja rohkaisi pitämään kiinni Jeesuksesta.
Myös Mart kertoi omasta selviytymisestään, mikä oli rohkaisuksi heille. Yhteinen sanomamme oli TOIVO.
Kahvikupin äärellä kuulimme kodin kuulumisia. Kodin vetäjä Juri kertoi, että valtio on lopettanut kodin tukemisen. Onneksi kaupunki maksaa tukea jokaisesta asukkaasta. Miehet haluaisivat työskennellä, mutta töitä on nyt vähän tarjolla.
Hyvä uutinen oli, että Juri oli saanut lahjoituksena talon, johon he pyrkivät järjestämään autohuoltopalveluja ja siten lisää työtä miehille. Muistetaan heitä kaikkia rukouksissa.
Paluumatka Tallinnaan oli hankala, sillä pimeällä vastaan tulijoiden valot häikäisevät ja omaa kaistaa on hankala nähdä. Onneksi meillä on rukoilijoiden joukko tukena Suomessa.

Lootusin kylä

Lauantaina ajoimme iltapäivällä Helin kanssa Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukseen kauas Tallinnan ulkopuolelle. Se on todella kylä, jossa on sekä kuntoutuvien että työntekijöiden taloja sekä monia muita rakennuksia. Nyt rakenteilla on uusi kirkko kokoustiloineen. Miehille on työtä sahalla ja autokorjaamossa. Heillä on myös oma palokuta ja pelastusyksikkö lähiseudun tarpeita varten. Kasvihuone ja mehiläispöntöt tuovat oman lisänsä ruokatalouteen.
Ohjelmassa on tällä hetkellä 28 miestä ja 16 naista. Se on vieroitusta riippuvuuksista, mutta myös ohjausta hengelliseen kasvuun niin, että se olisi voimavara uudessa siviilissä. Vuoden kuntoutusohjelman jälkeen osa jää tänne vielä toipumaan ja työhön toisten hyväksi. Se on vähitellen siirtymistä siviiliin, sillä viikonloput ovat silloin vapaat.
Me pääsimme yöpymään naisten taloloon. Ensin menimme naisten kanssa ruokalaan päivälliselle.
Siellä tapasimme suomalaisen Linuksen, joka on tulossa mukaan Suomeen perustettavaan Toivon kylään (Lootusin kylä). Iloisina meitä tuli tervehtimään myös kaksi miestä, joita olimme tavanneet Tarton vankilassa.
Ruokailun jälkeen osa naisista meni saunaan, sillä lauantai on saunapäivä. Illalla istuimme yhdessä teekupin ääressä ja jaoimme elämänkokemuksiamme. Ensin Heli kertoi oman rankan tarinansa ja muutoksensa rohkaisuna näille naisille. Ja Tuula kertoi vielä Mariannen siskon tarinan.
Tämän jälkeen saimme kuulla naisten omia kokemuksia. Nuori tyttö oli tullut tänne Latviasta, sillä hän oli joutunut valitsemaan joko vankilan tai tämän kuntoutusohjelman. Hänellä oli ollut päihdeongelmaiset vanhemmat, jotka olivat ajaneet hänet pois kotoa asumaan setänsä luona. Se ei ollut paljon parempi paikka, sillä setä oli mukana rikollisporukassa ja niin tämä tyttö joutui myös rikoksiin. Toinen nainen kertoi, että oli yrittäjäperheestä, mutta joutui viinin juonnin myötä alkoholikierteeseen. Hänellä on onneksi perheen tuki tässä raitistumisyrityksessä sillä tytär käy häntä katsomassa kerran viikossa yhdessä perheen koiran kanssa.
Yksi naisista kertoi, että oli aloittanut alkoholin juonnin kolmetoista vuotiaana ja siirtynyt sitten huumeisiin. Nyt 40 vuotiaana hän haluaa elämälleen uuden suunnan. Hän oli ollut psykiatrisessa sairaalassa ja saanut sieltä psykiatrin lähetteen Lootusin kylään.

Rankkoja kohtaloita, mutta yhteistä kaikille oli toivo ja muutoksen halu. Valitettavasti kaikki eivät jaksa vuoden jaksoa, vaan lähtevät kesken pois. Rukoillaan näiden naisten puolesta, että he löytäisivät täällä uuden suunnan elämälleen ja Jeesuksen matkakumppaniksi.
Aamulla menimme kahdeksalta tyttöjen kanssa aamupalalle, sillä nythän oli sunnuntai. Normaalisti aamupala on jo seitsemältä. Sydämellisten jäähyväisten ja monien halausten jälkeen Heli ja minä lähdimme ajamaan Tallinnaa kohti, sillä paluu Suomeen oli päivälaivalla.
Kiitos Herra kaikista kohtaamisista ja varjeluksesta liikenteessä. Jää itse siunaamaan kaikkia heitä Pyhän Henkesi kanssa.

Espoon Kouvolan ryhmän Viron matka 4.-7.12. 2025

Toivon kylä Suomeen

Lootusin kylästä on Arvi Raid perheineen lähdössä Suomeen vielä ennen joulua perustamaan uutta Toivon kylää. Se tulee lähelle Seinäjokea rivitaloyhteisöön, jossa on jo ollut mies pitämässä huolta kiinteistöstä. He tarvitsevat kaiken tuen tälle hankkeelle, että Suomeenkin saataisiin kristillinen kuntoutumispaikka, eikä vain korvaushoitoa muilla myrkyillä, niin kuin meillä tapahtuu.

Vankilatyön jatko

Olen jo aiemmin kertonut, että Tartosta siirretään loputkin vangit muihin vankiloihin ja Tarttoon tulee vuoden vaihteessa ruotsalaisia vankeja. Työ siellä muuttuu englannin kieliseksi. Ihmeellisenä johdatuksen sain yhteytden koko vankilatyöstä vastaavaan pappiin ja hänen kauttaan mahdollisuuden päästä Jõhvissä olevaan Viru vankilaan. Olimme käyneet siellä joskus aivan alkuvuosina, mutta sittemmin emme ole sinne päässeet. Ensimmäinen käynti Viru vankilaan on jo 16. joulukuuta Joel Reinarun kanssa. Jostain syystä tulkkimme Mart ei saanut sinne lupaa. Muistakaa minua ja Joelia rukouksissanne.

Ryhmän puolesta
Tuula

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ti - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Myymälä Puh. 050 441 9711
Pekka.vauromaa@outlook.com Puh. 050 466 9570
Selintie 510 03320 Selki

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2020 - 2022 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi